

Lovforslags Indbringelse i Rigsdagen, men jeg kan ikke tænke mig, at vi i Virkeligheden skulle sidde i et Udvalg og diskutere Ministerens gode Hensigt. Jeg vil stemme imod Udvalget og saa af Hensyn til den Adresse, der i Sjør blev indbragt her i Thinget. Jeg vilde anse det for en meget tvivlsom Kompliment til Underkriverne af denne Adresse, om man sendte denne Sag i Udvalg, da selv de, der anbefale et Udvalgs Nedsættelse, erklære, at de anse Lovforslaget for umuligt. Det har haade det ærede Medlem fra Stubbejobing (N. S. Larsen) og det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Nergaard) udtalt, saa at det forekommer mig, at man saa at sige narrer Folk ved at sende Forslaget i Udvalg, idet man derved lover dem Noget, som man i Dieblikket selv erkjender ikke at kunne holde. Jeg vil paa den anden Side ikke af politiske Grunde, som det ærede Medlem fra Stubbejobing (N. S. Larsen) nævnte, sende Forslaget i Udvalg. Det ærede Medlem syntes at antyde, at det skulde være en Følge af Forhandlingspolitiken. Nei, det kan paa ingen Maade være Forhandlingspolitik, at man vil forhandle en Ting med Ministeren, som man paa Forhaand anser for umulig. Tværtimod vil Ministeren staa sig bedst ved, at man paa Forhaand erklærer, at man ikke vil forhandle derom, fordi det er et umuligt Forslag, og at man kun anser det for rigtigt at forhandle om Ting, man anser for mulige. Derfor kan jeg ikke begribe, hvad et Udvalg skulde gjøre, naar det var nedsat. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds henviste til, at man kunde forhandle om Prostitutionens Afstæffelse, men da det ærede Medlem benegtede det, dengang det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) nævnte det, maa jeg antage, at der ikke er Grund til at lade det gaa i Udvalg, da vi have et andet Udvalg, som behandler denne Sag. Saa bliver der kun een Formodning tilbage, som jeg ikke ret tør udtale, nemlig, at man ønsker et Udvalg nedsat af en vis Nysgjerrighed efter at se de Ting, den ærede Minister har paa Lager af Fotografier eller Bøger, men dette vilde stemme lidet med de alvorlige Mænds Værdighed, som ønske et Udvalg nedsat, hvis de virkelig skulde være en saadan Videbegjærlighed. Jeg skal desuden gjøre opmærksom paa, at den ærede Minister, naar han udbredte saadanne Billeder og Bøger, vilde være strafbar efter Lovforslaget, som forbyder, at man til en større Kreds udbreder saadanne Skrifter, naar deres Indhold er eller burde være Udbræderen bekjendt. Af disse Grunde kan jeg ikke stemme for et Udvalgs Nedsættelse, idet jeg iøvrigt hen-

holder mig til, hvad det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) har udtalt om denne Sag.

Endnu skal jeg kun minde ærede Medlemmer om en Ytring af Grundtvig. I det Hele skal jeg gjøre opmærksom paa, at den Gang Presseloven var for, talte Grundtvig imod Presseloven og brugte Argumenter og Betragtninger, som ganske falde sammen med dem, det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) fremkom med i Mandags, og Grundtvig sluttede med at erklære, at enhver Rigsdag, der vilde give sit Samtykke til en Presselov, der med Nødvendighed medførte Indstrænkninger i Bogtrykkeriets og Boghandlernes Virksomhed, og som gav Scribenter, der vilde forhandle om og berøre det virkelige Liv og almindelige borgerlige Forhold, i Justitsministerens Haand, saa at han kunde paaføre dem saa mange Proceszjer, han ønskede, at en saadan Rigsdag vævede Baand om Friheden, at en saadan Rigsdag var med til at lægge Indstrænkninger paa Ordets og Tankens Frihed, som Grundtvig aldrig vilde gaa ind paa. Jeg har med Beundring læst disse Ytringer, og jeg vil lægge de ærede Medlemmer dem paa Sinde, for at De nu ikke skulle gaa med blot til Behandlingen af en saadan Presselov, ved Hjælp af hvilken det vil være muligt at tiltale alle Verdenslitteraturens ypperste Værker, hvis der skulde findes en brutal Regjering, som havde lyst dertil. Jeg synes, at det vil være mere stemmende med Thingets Værdighed ikke at anvende mere Tid paa dette Lovforslag end strengt nødvendigt.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal allerede nu tillade mig at fremsætte et Par faktiske Berigtigelser til, hvad den sidste ærede Taler har fremsført, uden i Dieblikket at gaa nærmere ind paa hans Foredrag. Jeg skal for det Første med Hensyn til den Udtalelse, han fremkom med om Casanovas Memoirer, gjøre opmærksom paa, at jeg har ikke udtalt nogen Dom om, hvorvidt Casanovas Memoirer kunde henføres til Begrebet utugtige Skrifter, men jeg har i Landsthinget omtalt et Skrift, som tilfældig var faldet i min Haand, og som jeg har givet til Landsthingets Udvalg, et Skrift, som sælges af Boghandlere i Kjøbenhavn, og som er et Udtog af alle de sæftigste Steder i Casanovas Memoirer. Et saadant Skrift kalder jeg et utugtigt Skrift, thi der kan ikke tænkes anden rimelig Grund til at gjøre et saadant Udtog end netop det at tilveiebringe et utugtigt Skrift. Dernæst skal jeg bemærke, at forsaavidt jeg brugte den Ytring, at der intet Pressopoliti eksisterer her i Landet, skete det jo i den Forbindelse,